

[Aksel Larsen.]

er Omstændigheder, vi alle sammen kender alt for godt, nemlig at samtlige Partiformænd raadede Kongen til at tage det ærede Medlem Hr. V. Buhl til Statsminister undtagen det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, som raadede Kongen til at tage Knud Kristensen. Det er det rent faktiske Forhold, og disse Kendsgerninger er ingen i denne Sal ubekendte og er naturligvis heller ikke Statsministeren ubekendte, og han behøver ikke at læse derom i Aviserne. Lad nu det være, hvad det være vil, men jeg begriber ikke, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft ønsker en Diskussion om den Regeringsdannelse her. Det, der var det ærede Medlems Fejl dengang, var, at han ved den Holdning, han indtog, forhindrede, at der kom en bedre Regering. Han siger, at man kan ikke bebrejde ham noget, for han havde forudsagt, hvad han vilde gøre, og saa gentager han, eller lader som om han gentager, at han havde forudsagt, at han ikke vilde være med i nogen Samlingsregering, og at han ikke vilde være med til nogen kommunistisk-socialdemokratisk Regering.

Med Hensyn til det sidste sagde han med stor Stemmestyrke om sin Stilling til Kommunisterne, at han havde bekæmpet dem i 25, ikke 27 Aar, o. s. v., Toner, vi ypperlig kender fra Pressedebatter om, hvem der har været de bedste og mest fanatiske Kommunistfjender, da man i 1941 i Samarbejde med Tyskerne forbød Partiet og internerede vore Folk i Horsørød o. s. v. Det er Toner, jeg oprigtigt talt synes man skulde betænke sig paa at anvende. Men det ærede Medlem glemmer en Ting, som han ogsaa sagde forud for Valget i Oktober. Han sagde, at han vilde ikke være med til at danne en Mindretalsregering, og hvis han stadig staa fast paa det, gad jeg vide, hvornaar Socialdemokraterne skal komme med i en Regering herhjemme. Uanset hvad han har sagt forud for Valget i Oktober, bliver det ærede Medlems og hans Partis Mulighed for Regeringsdannelse i Efteraaret jo ikke anderledes af den Grund. For det, det drejer sig om, er, at man dengang burde have dannet en anden og bedre Regering. Det ærede Medlem siger selv, at han er fuldkommen overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Kærlighed til den siddende Regering er yderst platonisk. Saa skulde man have anstrengt sig for at faa en bedre Regering dengang og ikke tolereret og heller ikke været medvirkende til, at Regeringen Knud Kri-

stensen blev dannet. Saa havde vi haft ganske andre Forhold her i Landet.

Nu har vi denne Regering, vi kender dens Handlinger og ved, hvordan den administrerer. Vi har ulykkeligvis samtidig det Forhold, at Det radikale Venstre og Det konservative Folkeparti er saa tudeangst for et Valg, at der i hvert Fald er meget vide Grænser for, hvad Regeringen kan tillade sig, selv om det gaar paa tværs af, hvad disse Partier efter deres Ordføreres Udtalelser anser for ret og rimeligt. Det er Situationen, og det er en Situation, som gør, at man maa benytte enhver Lejlighed og enhver Mulighed til at forsøge at faa forandret disse Regeringsforhold. Og naar man nu har brugt denne Anledning til at stille dette Mistillidsvotum til Regeringen, er det ganske klart, at vi melder os og stemmer for det, fordi vi ønsker at udnytte denne Mulighed.

Jeg finder, at det er udmærket, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og hans Parti, som tidligere ikke har gjort fælles Sag med os, naar vi vendte os saa stærkt mod den siddende Regering og krævede dens Afgang, nu melder sig paa Pladsen og med den Styrke, dette Parti raader over — og den er jo ikke ringe —, gør sit til, at vi kan slippe af med denne Regering; og jeg haaber, det vil gaa saadan ogsaa i Fremtiden, at vi vil kunne enes udmærket om, at Regeringens Handlinger er til Skade for Danmark, til Skade for Folket i Almindelighed og for Arbejderklassen i Særdeleshed, og at vi derfor maa se at blive af med Regeringen.

Uanset hvad det ærede Medlem mener om os eller ikke mener om os, og hvad han har gjort over for os i 25 Aar eller ikke gjort over for os i 25 Aar — hvad der i Virkeligheden ikke kommer denne Sag ved —, tænker jeg, at det ærede Medlem maa være interesseret i, at den Politik, han gør sig til Ordfører for, faar Tilslutning, og at de Forslag, han stiller, faar saa mange Stemmer her i Tinget som vel muligt. For det kan vel ikke være for at faa Forslagene stemt ned, at han stiller dem? Jeg tror derfor ogsaa, at det ærede Medlem og hans Parti vil mene, at det er nødvendigt, at de Partier og de Grupper her i Landet, som kan se, at vi maa have en Ændring af de politiske Forhold, finder sammen og sørger for, at de nuværende uholdbare Tilstande bliver bragt til Ophør, og at vi faar en Regering her i Landet, som virkelig har Vilje til at gennemføre en Politik i Overensstemmelse med, hvad Folket vil.